

Wereldculturen

Indiaanse culturen

Overgangsriten

Een overgangsrite is een ritueel dat om te vieren dat iemand van de ene levensfase naar de volgende gaat. Er zijn overgangsriten bij geboorte, volwassen worden, trouwen en sterven. De indianen hadden rituelen voor veel veranderingen, zoals wanneer iemand leider werd. Sommige van deze rituelen bestaan nog steeds.

Namen

Bij de prairie-indianen kregen de mannen vroeger bij elke nieuwe levensfase een nieuwe naam. Die naam zei iets over hun activiteiten of persoonlijkheid. Het beroemde *Lakota*-opperhoofd Sitting Bull kreeg bij zijn geboorte de naam Jumping Badger. Na zijn eerste succes in de strijd gaf zijn vader hem de naam Sitting Bull. Dat was de krijgsnaam van zijn vader geweest.

Sitting Bull leidde zijn volk naar de overwinning op het Amerikaanse leger in de Slag bij de Little Bighorn in 1876.

Zonsopkomstdans

Meisjes van de westelijke *Apache* vieren het begin van hun vrouwelijkheid met een Zonsopkomstdans. De peettante van het meisje kleedt haar aan voor de ceremonie.

De gemeenschap zingt liederen over de Veranderende Vrouw uit het scheppingsverhaal van de *Apache*. Het meisje danst op de liederen. Daarbij stapt ze voorzichtig van de ene voet op de andere. Dit ritueel geeft haar de lichamelijke en spirituele kracht van de Veranderende Vrouw. Ze oefent ook dingen die ze als volwassene nodig zal hebben.

Dit *Apache*-meisje doet mee aan de Zonsopkomstdans. Ze is beschilderd met heilige klei en maïsmeel.

JONGE MENSEN

In de indiaanse jager- en krijgsgemeenschappen werden jongens een man als ze hadden meegedaan aan een succesvolle jacht of strijd. Nu gaan veel jonge indiaanse mannen in **militaire dienst** om hun mannelijkheid te bewijzen.

Dagelijks leven en gebruiken

Traditioneel aten indianen planten en dieren uit hun omgeving. Eikelmoes was een populair gerecht bij de indianen in Californië. Het kostte veel tijd om de eikels te malen en ze in heet water te weken. Maar het was wel nodig om de bittere smaak kwijt te raken.

Veel indianen noemden maanden en seizoenen naar wat er in die tijd te eten was. Ze hielden feesten ter ere van belangrijke voedingsmiddelen.

Groene-maïsfeest

Het Groene-maïsfeest is een traditie van de *Pueblo*-indianen en bestaat nog steeds. 'Groene maïs' is rijp en klaar om te eten. De indianen vieren de goede oogst en danken hun Schepper. Groene maïs is lekker. Maar de indianen laten de meeste kolven aan de stengel zitten om ze te laten drogen. Ze oogsten de gedroogde maïs later. Daarna maken ze er een gerecht van waar ze de hele winter van kunnen eten.

Wist je dat?

Oostelijke indianen en bosindianen verbouwden maïs, pompoenen en bonen. Deze drie gewassen waren heel belangrijk voor hun voeding. De *Irokezen* en *Wampanoag* noemden ze deze groenten 'Drie Zussen' omdat ze goed naast elkaar groeiden en vaak samen werden gegeten in het gerecht *succotash*.

Deze *Navajo*-meisjes laten zien hoe maïs traditioneel moet vermalen. Ze gebruiken speciale stenen: de *mano* en *metate*.

Potlatch

De indianen van de noordwestkust hebben een potlatchceremonie. *Potlatch* is komt van een woord dat geven betekent. Indianenleiders kunnen hun status verhogen door vrijgevig te zijn.

Op een potlatch serveert de gastheer meer eten dan de gasten op kunnen. Zalm is het traditionele voedsel. Maar ook bessen, zeewier en vlees staan op het menu. Na het feestmaal nemen de gasten restjes en cadeaus mee naar huis. De gastheer kan ook dekens en andere spullen weggeven.

Feesten & tradities

Indiaanse culturen

Wie was Maria Montoya Martinez?

Wat is een wickiup?

Waarom doen meisjes van de westelijke Apache een Zonsopkomstdans?

Deze prachtig geïllustreerde serie gaat over enkele van de oudste en boeiendste culturen van de wereld. Lees over hun kunsten, godsdiensten, tradities en gebruiken. Ontdek welke rol families en gemeenschappen spelen en hoe deze culturen in de 21e eeuw veranderen.

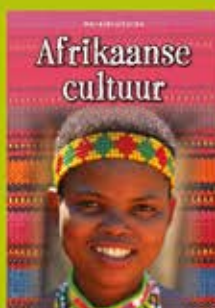
Elke boek belicht verschillende aspecten van cultuur.

Kaders geven informatie over jonge mensen en de levens van beroemde mensen.

In elke boek staat een tijdslijn, een kaart van het gebied en suggesties

voor lezers die meer willen weten.

Boeken in deze serie:

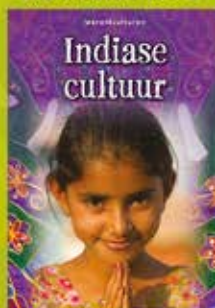
978-94-6175-194-2

978-94-6175-189-8

978-94-6175-192-8

978-94-6175-191-1

978-94-6175-190-4

978-94-6175-193-5

Schrijfters:

Ann Weil en Charlotte Guillain hebben al veel kinderboeken geschreven. Ze schrijven graag over verschillende culturen en landen en ze houden ook van reizen.

Adviseur:

Scott Manning Stevens is een Mohawk en directeur van het D'Arcy McNickle Center for American Indian and Indigenous Studies van de Newberry Library in Chicago (Verenigde Staten). Hij heeft veel geschreven over indiaanse literatuur en cultuur.

9 789461 751928

www.arsscribendi.com